

## Nordmannen

Tekst: Ivar Aasen

Melodi: Ludvig M. Lindemann

Mellom bakkar og berg utmed  
havet  
heve nordmannen fenge sin heim,  
der han sjølv heve tuften grave  
og sett sjølv sine hus oppnå deim.

Han såg ut på dei steinute strender;  
det var ingen som der hadde bygt.  
"Lat oss rydja og byggja oss  
grender,  
og så eiga me rudningen trygt."

Han såg ut på det bårute havet;  
der var ruskut å leggja utpå;  
men der leikade fisk nedi kavet,  
og den leiken, den ville han sjå.

Fram på vinteren stundom han  
tenkte:  
Gjev eg var i eit varmare land!  
Men når vårsol i bakkane blenkte,  
fekk han hug til si heimlege strand.

Og når liene grønkar som hagar,  
når det laver av blommar på strå,  
og når netter er ljose som dagar,  
kan han ingen stad venare sjå

## Da klokka klang

**Margrethe Munthe**

Da klokken klang, så fort vi sprang,  
og ingen sto igjen og hang.  
Men glad og lett og rank og rett  
vi var på plass med ett.

Vi sto som perler på en snor,  
og ingen av oss sa et ord.  
Og ingen lo, men stille sto  
vi sammen, to og to.

## Foss-sangen

*Melodi: "Blant alle lande i øst og vest"*

Blant alle skoler i Oslo by  
er Foss vår skole – om ikke ny,  
så har den sjarmer,  
miljø og varme,  
et fint, godt ry. (Det håper vi da!)

For spente er vi, det nektes ei.  
Hva bringer dagen for deg og meg?  
Vil vi nå fatte  
den dunkle matte  
sånn i en fei?

På 1, 2, 3 går det ikke, nei.  
Opplysning er en tålmodig vei.  
Men arbeid trutt  
både jente, gutt.  
Det er god resept.

For flinke var vi nok hver for oss,  
Men sammen bruser vi som en Foss.  
Kom slit og svette,  
vi er beredte  
til nok en dag.

*Fritt etter Ingemund Golden*